

NIETS IS WAT HET LIJKT!

Kluchtig blijspel in vier bedrijven

geschreven

door

JAN TOL

en

ASTRID BAIJS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

Fax: 072 - 5 15 53 66

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NIETS IS WAT HET LIJKT!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN & ASTRID BAIJS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2011 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Trijntje Overbeek - bazige eigenaresse Café/Hotel
Lotte Overbeek - haar meer dan luie dochter

Gasten:

Arnold Koopmans - een bezorgde vader
Joke van Troje-Koopmans - zijn onderdanige dochter
Berthram van Troje - zijn hooghartige schoonzoon
Margretha Buismans - vriendin van Arnold
Dirk Buismans - Een enigszins simpele man
Cecilia Buisman-Grutjes - zijn vrouw, de tegenpool van Dirk
Jopie de Blinkert - Postbode
Mr. B. Achterberg van Achterberg - Notaris (vrouwelijke of mannelijke rol)

DECOR:

Bij aanvang zien we links op het toneel als enig decorstuk een bushalte staan.

Als de gordijnen daarna open gaan, zien we het terras van het vervallen café/hotel "Boslucht". Op de voorgrond staan drie verschillende tafeltjes met daarom heen eveneens verschillende soorten stoeltjes. Kort gezegd, is het een samengeraapt zootje. Het decor achter is links een stukje muur, daarnaast het raam van het café, weer een stukje muur en daarnaast de deur naar het café. Naast de deur loopt de muur zo ver als het toneel reikt door. Ook hier zien we dat de muren al danig zijn aangetast door de weersinvloeden. Twee meter voor dit geheel staat links en rechts een muurtje, waardoor men het effect van een straatje krijgt, waar de spelers op en af kunnen naar de stad/het bos/etc. Verdere aankleding met parasols en planten indien mogelijk. De aanwijzingen zijn gezien vanuit de zaal.

Proloog

's Morgens een uur of tien.

Bij het begin zien we links alleen een bushalte staan, voor het nog gesloten gordijn, waar een spot op staat. Even later zien we Margretha rechts opkomen met een koffer. Ze gaat bij de bushalte staan en zet haar koffer neer. Regelmatig zien we haar naar links en rechts kijken en ook op haar horloge kijken.

MARGRETHA: Waar blijft Arnold nou? Straks is de bus er en ben ik al vertrokken voordat ik hem kan spreken. *(ze kijkt weer naar links en rechts. Even later komt Arnold van rechts gehaast op)*

ARNOLD: Goedemorgen. Sorry, dat ik wat laat ben, maar ik werd onderweg opgehouden.

MARGRETHA: Ik dacht al, waar blijft hij toch. *(ze geven elkaar een kus)* Ik was bang dat je onze afspraak was vergeten.

ARNOLD: Oh nee! Die vergeet ik niet en jou helemaal niet, Margretha. Jij bent het liefste wat mij in jaren is overkomen.

MARGRETHA: *(glimlachend)* Zo denk ik er ook over, Arnold. *(ze kijken elkaar verliefd aan)*

ARNOLD: En nu moet ik je ook nog een hele week missen.

MARGRETHA: Ach, het is maar voor een weekje. Laten we niet vergeten, dat het voor het goede doel is.

ARNOLD: *(smalend)* Het goede doel! Het is toch eigenlijk van de gekke dat ik dit aan jou heb gevraagd.

MARGRETHA: Tja... Als je wilt, kunnen we er nog mee stoppen, hoor.

ARNOLD: Oh, nee! Ik ben je heel dankbaar, dat je dit voor mij wilt doen. Je vindt het echt niet erg om het te doen?

MARGRETHA: Zeker weten, Arnold! We doen het voor jouw dochter Joke. En... ook voor ons zelf.

ARNOLD: Ik weet het. Zoals ik al eerder zei, het is van de gekke dat we dit doen.

MARGRETHA: Toch maar stoppen dan?

ARNOLD: *(schud zijn hoofd beslist)* Nee!

MARGRETHA: Zo is het. Dan zetten we het nu door, Arnold. Als ik er toch aan denk, dat je mij vertelde, hoe jouw dochter door haar man wordt behandeld! Als een stuk oud vuil! Bij mij is de situatie bijna hetzelfde. Mijn zoon Dirk heeft ook thuis niets in te brengen. En zijn vrouw vertrouw ik ook niet. Maar dat staat hier nu even buiten.

ARNOLD: Als ik er bij ben, doet hij alsof ze het gelukkigste stel van

de wereld zijn, maar ik weet wel beter. Als ik mijn hielen heb gelikt, heeft mijn dochter geen leven meer. Hij is maar op één ding uit....Mijn geld! En bovendien verdenk ik hem er van, dat hij er een ander vrouwtje op na houdt.

MARGRETHA: Dat ga ik nu juist voor jou bekijken of het werkelijk zo is.

ARNOLD: Nou, ik weet het bijna wel zeker! Mijn geld is het enige waarom het huwelijk van mijn dochter nog overeind blijft. Als ik morgen het hoekje omga, dan strijkt hij eerst het geld op en na een week is de scheiding uitgesproken.

MARGRETHA: Hè, getverderrie. Ik moet er niet aan denken, dat jij morgen...Nou ja, ik bedoel we zijn net een half jaar met elkaar en ik hoop toch wel nog vele jaren van je te genieten, hoor.

ARNOLD: Ik zei het ook maar bij wijze van spreken. Na deze week weten we meer en dan stel ik je voor aan mijn dochter. Ze mag nu nog niet weten, dat ik met jou ben. Want onder druk van die rot vent, zegt ze dat ze nooit zal accepteren dat ik een andere vrouw neem.

MARGRETHA: (*lacht nu*) We lijken wel van de KGB, Arnold! Dat ik jouw dochter en haar man ga bespioneren in dat hotel. (*schrikt*) Je hebt toch wel daar een kamer voor mij besproken, hè?

ARNOLD: (*grijnst*) Ja, ja! Ik heb twee kamers in het hotel geboekt, een voor jou en een voor hen. Mijn schoonzoon kon zijn oren niet geloven toen ik tegen hem zei, dat ik ook alles zou betalen. Weet je wat de huichelaar zei? "Goh, wat aardig van u, papa." Papa! De huichelaar!

MARGRETHA: Maar we zullen hem te pakken nemen, Arnold. En het eindresultaat zal zijn, dat we de ogen van jouw dochter Joke voorgoed zullen openen. En dat er een einde komt aan dat schijnhuwelijk. Ik vind het wel ontzettend leuk van je, dat je mijn vriendin Tini ook hebt uitgenodigd, om mij te vergezellen.

ARNOLD: Graag gedaan. Heb je buiten het bespioneren ook nog iets leuks te doen. Maar, voor mij is natuurlijk het belangrijkste, dat ik meer te weet kom.

MARGRETHA: Natuurlijk joh! Zodra ik in het hotel ben, zorg ik er voor, dat ik alles te weet kom voor jou. Komt dik voor elkaar. (*we horen een bus aan komen rijden*) Oh jee, daar is mijn bus. (*geeft Arnold een kus*) Zal je goed op jezelf passen?

ARNOLD: Natuurlijk. Nou, succes dan maar.

MARGRETHA: (*pakt haar koffer op en wil weglopen*) Dag.

ARNOLD: (*schrikt*) Ik vergeet je nog het adres te geven waar jij

precies moet zijn. *(pakt enveloppe uit zijn binnenzak en geeft die aan Margretha)* Alsjeblieft.

MARGRETHA: Ik weet toch waar ik naar toe moet, Arnold.

ARNOLD: Voor de zekerheid. *(geeft Margretha weer een kus)* Nou, opschieten. Anders mis je de bus.

MARGRETHA: Ja, ja. *(pakt koffer weer op en loopt naar bushalte)*

ARNOLD: Ik hou van je.

MARGRETHA: *(draait zich om)* Ik hou van jou, Arnold. *(van opzij horen we een stem)*

STEM: Wilt u nog mee met de bus? Dan moet u wel opschieten, want ik vertrek.

MARGRETHA: Ik kom er aan. *(tot Arnold)* Dag.

ARNOLD: Dag. Tot volgende week. *(Arnold kijkt Margretha na en als we de bus horen wegrijden, zwaait hij nog even)* Fijne meid, dat ze dit voor mij wil doen....*(Arnold gaat nu ook links af. De spot links gaat nu uit en de spot rechts gaat even later aan)*

(we zien nu Berthram van rechts oplopen. Bij de spot houdt hij stil en wacht. Even later komt Cecilia gehaast aan)

CECILIA: Ik word niet goed van die vent van mij. Bleef de hele tijd om mijn kont heen draaien. Enfin, het is me toch gelukt.

BERTHRAM: Gelukkig wel, Cecilia. *(geven elkaar een kus)* Je bent er zeker van, dat hij het goede hotel heeft geboekt voor jullie?

CECILIA: Ja. Ik heb het gisteravond nog aan Derrick gevraagd.

BERTHRAM: Prachtig! Ik moet er toch niet aan denken, dat ik jou een week zou moeten missen.

CECILIA: En ik toch wel, Berthram! *(ze kussen elkaar weer)*

BERTHRAM: We hebben dit nu wel mooi voor elkaar, maar het blijft wel uitkijken met die twee. Ze zitten ons tenslotte op ons lip.

CECILIA: Ach, ze hebben nu toch ook niets door. We verzinnen daar wel iets, zodat we veel bij elkaar kunnen zijn.

BERTHRAM: *(lachend)* Oh, zeker! Joke houdt veel van wandelen en ik toevallig niet. Dus wat mij betreft mag ze uren gaan wandelen in haar eentje.

CECILIA: Heel goed, Berthram. Zal ik Derrick ook gaan aansporen lange wandelingen te maken.

BERTHRAM: Wat dacht je er van, als we ze met hun tweetjes laten wandelen, Cecilia? *(beiden lachen)*

CECILIA: Het komt helemaal goed.

BERTHRAM: *(kijkt op zijn horloge)* En nu opschieten! Ik heb Joke de auto al laten inpakken en over een kwartier vertrekken we.

CECILIA: Wij vertrekken over een uurtje. Het zou te veel opvallen, als we gelijktijdig aankomen. Zie je later. (*ze kussen elkaar, Cecilia rechts af, Berthram links af, spot gaat uit*)

Einde proloog

Eerste bedrijf

's Middags rond drie uur.

De gordijnen gaan nu open. Bij aanvang is het toneel leeg. De stoelen staan op hun kop of op de tafeltjes. Even daarna komt Trijntje op. Zij is de nooit vrolijke eigenaresse van café/hotel en gaat slonzig gekleed. Zij kijkt even in het rond en blèrt dan richting deur.

TRIJNTJE: Lotte!...Lotte!...Waar hangt die meid nu weer uit?! Ze is er nooit als je haar nodig hebt en ze is er ook nooit als je haar wel nodig hebt...*(denkt even na)* ...Oh. Dat is het zelfde. Hoe dan ook, ze is er nooit. *(doet deur café open en blèrt naar binnen)* Lotte! *(na even zien we Lotte van rechts opkomen, ook zij gaat slonzig gekleed, het haar in de war)*

LOTTE: *(verveeld, is een brutaaltje)* Je hoeft niet zo te schreeuwen, hoor. Ik hoorde je heus wel.

TRIJNTJE: Waarom kom je dan niet meteen?

LOTTE: Waarom zou ik me haasten? We hebben alle tijd van de wereld.

TRIJNTJE: Dat hebben we dus niet, Lotte. We krijgen vandaag flink wat gasten.

LOTTE: Zoo! We lopen binnen, moe!

TRIJNTJE: Dat dacht jij! Als jij niet als de bliksem hier het terras opruimt en de kamers in orde brengt, lopen de gasten zo weer weg.

LOTTE: Hallo, moe! Moet ik dat allemaal in mijn eentje doen?

TRIJNTJE: Moet ik het soms in mijn eentje doen? Steek je handen eens uit je mouwen!

LOTTE: Nou ja...Dan doe ik het terras wel, doe jij de kamers.

TRIJNTJE: Je weet wel wat je kiest, hé? Nou ja, doe dan eerst het terras maar en dan kom je daarna mij helpen met de kamers.

LOTTE: Zal kijken hoe ver ik kom, moe.

TRIJNTJE: Niet kijken maar doen! *(loopt mopperend naar deur)* Als je haar nodig hebt, is ze er nooit en als ze er wel is, dan doet ze niets. *(kijkt verrast op)* Dat was het! Als je haar nodig hebt, is ze...*(verdwijnt achter deur)*

LOTTE: *(kijkt in het rond)* Staat toch allemaal prima zo....Nou ja, die stoelen dan en een beetje aanvegen misschien. *(van links komt nu Jopie de Postbode op, hij is jonger dan Lotte, maar stapelgek op haar, uiteraard draagt hij een postbodeoutfit)*

JOPIE: *(iets verlegen tegen Lotte)* Dag...Lotte.

LOTTE: *(ongeïnteresseerd)* Oh...Dag.

JOPIE: Mooie dag vandaag, hè Lotte?

LOTTE: Noem jij het maar een mooie dag. Ik moet me hier rot werken.

JOPIE: Kan ik je misschien helpen?

LOTTE: *(plotseling wel geïnteresseerd)* Helpen? Oh...Nou, dat kun je zeker!

JOPIE: Ah, fijn. *(beetje zwijmelend)* Ik doe alles voor jou, Lotte.

LOTTE: *(weer verveelt)* Oh....Gaan we weer op die toer, Jopie? Je bent veel te jong voor mij en als ik een vent wil, dan moet het wel een vent zijn en bovendien moet hij flink wat geld hebben.

JOPIE: *(trots)* Ik heb wel geld, hoor Lotte. Ik spaar al mijn geld op, wat ik verdien als postbode.

LOTTE: Nou, dat zal een vetpot zijn! Ik bedoel een vent met héél veel geld, Jopie. Zo veel, dat ik nooit meer hoef te werken.

JOPIE: *(enthousiast)* Ik zal zo veel sparen Lotte, dat jij nooit meer hoeft te werken.

LOTTE: Als jij zo veel geld bij elkaar hebt dat ik niet meer hoef te werken, dan zit ik ondertussen al in een verzorgingstehuis. *(kijkt weer in het rond, kijkt Jopie dan iets verleidelijk aan)* Maar je mag me evengoed wel helpen, hoor. Begin maar te vegen en zet daarna al die stoelen recht om de tafel. *(pakt een bezem die tegen de muur staat)*

JOPIE: *(enthousiast gooit hij zijn posttas op de grond)* Graag, Lotte. *(begint direct woest te vegen)*

LOTTE: Word het toch nog een mooie dag voor mij. *(gaat glimlachend onderuit gezakt op een van de stoeltjes zitten, terwijl Jopie werkt. Hij blijft in de buurt van Lotte en kan zijn ogen niet van haar afhouden, soms tot ergernis van Lotte. Na even komt van rechts Joke en Berthram op, Joke is het type van een goedmoedige sul, Berthram overheerst haar overduidelijk. Qua kleding verschillen zij ook, bovendien mag Joke beide koffers sjouwen, uiteraard doet zij dat zonder tegen spartelingen)*

JOKE: *(kijkt in het rond terwijl ze de koffers vast houdt)* Oh, wat een leuk plekje, Berthram! Dat heeft mijn vader toch maar weer goed geregeld, hé?

BERTHRAM: *(uit de hoogte)* Nou, nou! Wat heeft die ouwe het weer goed geregeld. Een bouwval is er niets bij! Ik had het kunnen weten! Je kunt niets aan hem overlaten. Moeten we hier een week verblijven? Ik sta compleet voor joker bij...*(schrikt even op,*

vermand zich dan) Je staat toch compleet voor Joker als je dit een ander vertelt.

JOKE: Hè, toe Berthram. Het zal heus wel meevallen. (*ziet dan Lotte in stoel*) Oh, hallo. Weet u misschien waar we ons moeten aanmelden?

LOTTE: Hangt er van af waar jij je voor wilt aanmelden. (*bekijkt Joke kritisch, terwijl ze blijft zitten*) Voor het leger of de politie lijkt je me niet echt geschikt. Hé, Jopie!

JOPIE: Ja! Wat is er Lotte?

LOTTE: Kan zij zich niet aanmelden bij de Post? Ze loopt nu toch ook al te sjouwen met die koffers. (*bekijkt ook Berthram*) Hem weet ik zo niet te plaatsen, meer een saai kantoorvlerkje, denk ik.

BERTHRAM: Oh, oh. Wat zijn we leuk. Vertel ons liever waar de eigenaar van dit...dit "super de luxe hotel" is. Kunnen we kijken hoe die kamers er uit zien, al verwacht ik daar ook niet veel van.

LOTTE: Oooh! Komen jullie hier logeren? Nou, je zult even moeten wachten, jongen. Mijn moeder is nog met de kamers bezig en dat kan wel even duren. Hé Jopie, zet even twee stoelen voor die gasten neer. (*Jopie rent al*) Nou, gaat zitten zou ik zo zeggen. (*Jopie zet meteen de rest van de stoelen goed*)

JOKE: Dank je. (*zet de koffers neer en gaat zitten*) Ga je ook even zitten, Berthram? Je zult wel moe zijn van de lange reis hier naar toe.

BERTHRAM: Ik heb liever dat ik eerst de eigenaar te spreken krijg.

LOTTE: Die is er niet meer!

BERTHRAM: Waar is die dan?

LOTTE: Die is vertrokken. Oh, al heel lang geleden, hoor. Toen ik nog een baby was.

BERTHRAM: Waar slaat dit nu weer op?! Wie runt deze tent dan?

LOTTE: Mijn moe en die kan nooit eigenaar zijn, want dan was ze een kerel geweest, hé?

JOKE: (*beetje dom lachend*) Oh, wat grappig.

BERTHRAM: Niets grappig! Die meid zit ons voor de gek te houden. (*tot Lotte*) Zou je dan misschien even je moeder willen halen?

LOTTE: Tuurlijk, jongen. (*keert zich om naar deur en roept hard*) Moe! Moe! Er is iemand voor je. (*tot Berthram*) Als je geluk hebt, is ze hier zo, hoor. (*tot Jopie*) Je kunt wel weer gaan, Jopie. Bedankt voor je hulp.

JOPIE: Graag gedaan, Lotte. Ik wil nog wel meer voor je doen, hoor. Zeg het maar.

LOTTE: Ga jij nu maar de post rondbrengen, anders red je het nooit.

Heb je nog post voor ons?

JOPIE: *(kijkt in zijn tas)* Ja. Twee brieven, Lotte. *(geeft ze aan Lotte en gaat direct naast haar zitten)*

LOTTE: Aan het werk, Jopie. *(duwt hem weg)*

JOPIE: Oh....*(aarzelt even, gaat dan toch weg)* Misschien kom ik vanmiddag nog even langs...Dag Lotte. *(gaat links af)*

JOKE: Zijn wij de enige gasten, mevrouw?

LOTTE: Tegen wie heb jij het?

JOKE: Tegen u.

LOTTE: Oh. Nou, zeg maar gewoon Lotte en jij tegen mij, hoor.

JOKE: Leuk. Noem mij dan maar Jo...

BERTHRAM: Mevrouw van Troje! Luister, Lotte. Ik...

LOTTE: *(kijkt naar Berthram)* En jij noemt mij maar mejuffrouw Overbeek, meneer paard van Troje! *(staat op en gaat via deur af)*

BERTHRAM: Wat een brutaal wicht, zeg!

JOKE: Nou, ze lijkt me juist wel aardig, Berthram.

BERTHRAM: Ja, van enige mensenkennis heb jij geen weet. Maar ja, wat kan ik anders van jou verwachten. Zo vader, zo dochter, zal ik maar zeggen. Het is dat die ouwe van jou er warmpjes...eh...*(herstelt zich)* Niets, Joke. Maar, ik zou toch wel eens willen weten, waarom hij uitgerekend dit hotelletje heeft besproken. Het kan niet anders zijn, dan om mij te pesten.

JOKE: Nou ja! Waarom zou mijn vader jou nu willen pesten, Berthram?

BERTHRAM: Omdat hij weet, dat dit bouwvallige krot ver beneden mijn stand is. Die ouwe van jou zit zich nu thuis rot te lachen. *(dan gaat de cafédeur weer open en komt Trijntje naar buiten, bezweet en een stofdoek nog in haar hand)*

TRIJNTJE: Waar kan ik u mee van dienst zijn? *(veegt voorhoofd met stofdoek af)*

BERTHRAM: Bent u de eigenaresse van dit spul?

TRIJNTJE: Dat ben ik inderdaad. Trijntje Overbeek is de naam.

BERTHRAM: Trijntje! *(sarcastisch)* Past allemaal precies bij elkaar.

TRIJNTJE: *(scherp)* Wat bedoelt u daar precies mee?

JOKE: *(snel, zich voor Berthram verontschuldigend)* Niets hoor. Mijn man bedoelde te zeggen dat u een leuke naam en hotelletje hebt en dat het dus precies bij elkaar past.

BERTHRAM: Dat wilde ik....

JOKE: *(weer snel)* Dat wilde ik maar zeggen. Eh....Er is een kamer voor ons besproken en...*(kijkt naar Berthram)* Of wil jij het liever vertellen, Berthram?

BERTHRAM: Ga je gang, het is jouw feestje.

JOKE: (*beetje nerveus lachend*) Toch ook van jou? (*tot Trijntje*) Mijn man vindt het ook leuk, hoor. (*Berthram's gezicht spreekt boekdelen!*) Nou ja, waar hadden we het over?

TRIJNTJE: Over een kamer en een feestje.

JOKE: Oh ja! Wij...eh...eigenlijk mijn vader...heeft hier een feestje...eh....een kamer voor ons besproken. Voor Berthram en...

BERTHRAM: Voor de heer en mevrouw van Troje.

TRIJNTJE: Van Troje? Daar is mij niets van bekend.

JOKE: Niet? Ik weet zeker...

BERTHRAM: En ik weet zeker, dat het weer een van die domme opwelling van jou is. Een hotel voor ons laten bespreken door je vader! En als we dan op het adres aankomen, blijkt dat hij helemaal geen hotel heeft besproken en staan wij, en ik in het bijzonder, weer mooi voor gek. Als ze ziet in wat voor negorij we zijn terecht gekomen, dan is het meteen over.

JOKE: Over wie heb jij het?

BERTHRAM: Over... (*beseft dat hij zich versprak*)...Over mijn collegé op mijn werk natuurlijk, Wie anders.

JOKE: Oh.

TRIJNTJE: (*scherp*) U had het over een negorij?

JOKE: (*haastig*) Niets, hoor. Maar misschien kunt u even op de lijst kijken naar de namen?

TRIJNTJE: Dat heb ik allemaal in dit koppie zitten, mevrouw. Ik krijg vandaag gasten voor vier kamers. Even denken...Voor de familie Koopmans en de....

JOKE: Maar, dat is het! Koopmans. Ik heet Joke van Troje-Koopmans. Mijn vader heeft natuurlijk onder zijn naam een kamer voor ons geboekt.

TRIJNTJE: U had het over één kamer? Koopmans heeft twee kamers gereserveerd.

JOKE: Twee? Waarom zou ik...?

BERTHRAM: Oh nee, hè?! Het wordt nog erger!

JOKE: Wat bedoel je, Berthram?

BERTHRAM: Heb jij dat dan niet weer door?

JOKE: Wat?

BERTHRAM: Hoe had ik het ook aan jou kunnen vragen, of jij het door zou hebben! Die ouwe van jou, heeft ook een kamer gereserveerd, suffie!

JOKE: Waarom zou hij dat nu gedaan hebben?

BERTHRAM: (*diep zuchtend*) Omdat hij natuurlijk zelf ook hier naar

toe komt!

JOKE: Zou het? (*enthousiast*) Oh, wat leuk. Dan kunnen we...

BERTHRAM: Dan kunnen we dus maar één ding doen...En dat is...(*stopt abrupt, tot Trijntje*) U gaat mij toch niet vertellen, dat hij hier al aanwezig is, hè?

TRIJNTJE: Buiten jullie om, heb ik nog niemand gezien. Maar....(*dan zien we van links Margretha opkomen, sjouwend en zuchtend met haar koffer*)

MARGRETHA: Tjonge, jonge. Wat een eind lopen van de bushalte, zeg. Ik hoop dat ik wel op het goede adres ben.

TRIJNTJE: Hangt er van af, waar u moet zijn.

MARGRETHA: Hotel "Boslucht"

TRIJNTJE: Dan zit u goed.

BERTHRAM: (*terzijde*) Goed? Wacht maar af tot je hier alles gezien hebt.

TRIJNTJE: En had u gereserveerd?

MARGRETHA: Ja, er is gereserveerd voor een week. (*geeft Trijntje het briefje, welke ze van Arnold heeft gekregen*).

TRIJNTJE: Die naam klopt! Twee kamers.

MARGRETHA: Twee? Volgens mij is er maar één kamer besteld.

TRIJNTJE: Begint u nu ook al! U hebt net als hun, vanaf nu tot eind van de week twee kamers gereserveerd, punt uit! Trouwens waar maak ik mij druk om, ze zijn al betaald. Overnachting, ontbijt, lunch en diner. Dus u beiden krijgt twee kamers, of u wilt of niet. Ik ben nog niet helemaal klaar met de kamers, dus blijf hier nog even zitten. Ik stuur mijn dochter wel, dan kunt u iets te drinken bestellen. (*scherp*) En die zijn nog niet betaald en dus voor eigen rekening! (*loopt nu naar cafédeur*) Lotte!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto